

کنسرسیوم‌ها

بزرگ خصوصاً در راهند

تصویب کرده است و در دولت تصویب شده که از کنسرسیوم‌های بزرگ حمایت به عمل آید و به جای حمایت از شرکت‌های کوچک به سمت حمایت از کنسرسیوم‌های بزرگ حرکت کنیم. وی در مورد کمیته تحریم در وزارت صنایع و معادن که مدتی است تشکیل شده گفت: در وزارت صنایع و معادن ما یک کمیته تحریم داریم که مسائل مربوط به تحریم را monitor و مشکلات را پیگیری می‌کند. در این بخش علاوه بر بررسی مشکلات فعلی که حاد نیستند، پیش‌بینی خاصی شده که مواد اولیه صنعت تامین شود. اگر این امر نهایی شود، خبرهای دقیق‌تری اعلام خواهیم کرد.

معاون اقتصادی و بین‌الملل وزارت صنایع و معادن با بیان این مطلب که بیش از ۸۰ درصد سرمایه‌های خارجی جذب صنعت شده است، افزود: در هفته‌های اخیر با مدیران فاینانس و سرمایه‌گذاری یکی از بانک‌های بزرگ اروپایی که به ایران آمدند مذاکره می‌کردیم. آنها می‌گفتند: «ما می‌خواهیم در ایران سرمایه‌گذاری کنیم فاینانس هم می‌کنیم. اصلاً هم نمی‌خواهیم بیرون برویم. ما در سه حوزه نفت و گاز، فولاد، معدن و صنعت مطالعه کرده‌ایم و می‌خواهیم سرمایه‌گذاری کنیم.» واقعیت اینست که آنها برای حضور در بازار ایران مطالعه دقیق کرده‌اند. پس هیچ تعجبی ندارد که چرا ۸۰ درصد سرمایه‌های خارجی به بخش صنعت و انرژی جذب شده است. از نظر آنها دلایل زیر سبب سرمایه‌گذاری در ایران شده است:

- ۱- ایران بیشترین نیروی کار متخصصان منطقه را دارد.
- ۲- بیشترین سطح تکنولوژی در منطقه را به خود اختصاص داده است.
- ۳- در بین کشورهای منطقه نزدیک‌ترین فرهنگ کار به اروپا را دارد.
- ۴- جامعه امنی برای سرمایه‌گذاری از لحاظ قوانین است.

بعد از تصویب قانون سرمایه‌گذاری خارجی در ایران، مشخص شد که از سال ۲۰۰۴ به این سو روند جذب سرمایه حالتی چشمی داشته است. وی گفت: سال گذشته حتی آمریکایی‌ها هم برای سرمایه‌گذاری به ایران آمدند و مجوز هم گرفتند. تقاضای آنها مربوط به صنایع غذایی بود که توسط یکی از شرکت‌های معروف آمریکا صورت گرفته بود. این ویژگی‌ها نشان می‌دهد سرمایه‌گذار در منطقه، ایران را انتخاب می‌کند. اخیراً هم گزارش‌های منابع معتبر نشان داد، بیش از ۵۰ درصد سرمایه‌های خارجی به ایران آمده است. چرا در عربستان بیشتر از ۵۰۰-۴۰۰ میلیون دلار جذب نشد؟ حتی ترکیه هم فقط یک‌دهم ایران سرمایه خارجی جذب کرده است. این شاخص‌ها نشان از تفاوت‌های جاذبه‌های سرمایه‌گذاری در ایران و آن کشورها می‌دهد.

منبع: روزنامه دنیای اقتصاد

شده بود، توانستیم با همکاری وزیر مسکن یک کنسرسیوم قوی تشکیل دهیم که بتواند یک پروژه ۵۰۰ میلیون دلاری را در اختیار بگیرد. این کنسرسیوم متشکل از ۷ شرکت مسکن‌ساز و ۲ بانک است. از سوی دیگر یک کنسرسیوم فولاد نیز تشکیل دادیم. این کنسرسیوم برای طرح جامع فولاد ونزوئلا یعنی طرح‌های ۸۰۰ هزار تنی در سراسر ونزوئلا، فعال می‌شود. قرار شده مطالعات این پروژه را شرکت‌های ایرانی آغاز کنند.

به گفته معاون اقتصادی و بین‌الملل وزارت صنایع و معادن، قرار شده طی ۶ ماه مطالعات طرح‌ها را انجام دهند. هم‌اینک نیز این شرکت‌ها به ونزوئلا

معرفی شده‌اند که یک مجموعه‌ای از شرکت‌های فولادی خصوصی هستند. اینها بزرگ‌ترین‌های بخش خصوصی در صنعت فولاد هستند. مقر آنها در اصفهان است. قرار است پس از ونزوئلا طرح‌هایی نیز در کوبا و اکوادور به اجرا درآید. کنسرسیوم بعدی مربوط به صنایع غذایی است. این مجموعه برای حضور در آمریکای لاتین (ونزوئلا) معرفی شده‌اند. الان در حال جوینت (Joint) با طرف‌های خارجی هستند. کنسرسیوم‌های بعدی مربوط به طرح‌های سیمان ونزوئلا است.

وی تصریح کرد: طرح شماره یک در اختیار شرکت احداث صنعت است. اما این پروژه سیمان شماره ۲ ونزوئلا است که در اختیار بخش خصوصی ایران قرار گرفته است. هم‌اینک کنسرسیومی نیز در صنایع نفت و گاز و انرژی تشکیل شده و در حال ثبت در ونزوئلا است.

وی در مورد زمان تشکیل مابقی کنسرسیوم‌ها گفت: امسال ۶ کنسرسیوم جدید در حوزه‌های مختلف نظیر Power، نساجی، راه و ترابری و پتروشیمی ایجاد می‌شود. البته در (کشورهای در حال توسعه مسلمان) هم داریم یکسری از همین کارها را دنبال می‌کنیم. این موضوع را برای مصر، اندونزی و مالزی مطرح کردیم که آنها از تشکیل

کنسرسیوم‌های چند ملیتی بسیار استقبال کرده‌اند. روند کار به این صورت است که در مرحله اول در داخل همین کشورهای DA پروژه اجرا می‌شود و سپس در حوزه‌های دیگر بین‌المللی وارد می‌شوند.

منابع مالی این طرح به گفته معاون اقتصادی و بین‌الملل وزارت صنایع و معادن، بانک و بیمه و یک صندوق مشترک داریم. سرمایه صندوق ۱/۲ میلیارد دلار است و سرمایه بانک یک میلیارد دلار است. اینها می‌توانند پروژه‌ها را تا ارزش ۸ میلیارد دلار پشتیبانی کنند. مقر این بانک و بیمه در ونزوئلا است. با توجه به نقش‌هایی که در آینده توسط این کنسرسیوم‌ها ایفا می‌شود و اهمیتی که برای کشورهای عضو دارد، کشورهای دیگری نظیر بلاروس تمایل پیدا کرده‌اند که در این کنسرسیوم‌ها حضور یابند. این بانک منبع مالی برای پروژه‌های خدمات و فنی مهندسی می‌شود. دکتر شاطرزاده خاطر نشان ساخت: ایران تاکنون قوانین لازم را برای تشکیل چنین کنسرسیوم‌هایی

که برخی از شرکت‌ها بدون مطالعه، مسائل فنی طرح‌ها را امضا می‌کردند. مشکل دیگر این بود که قیمت‌های واقعی ارائه نمی‌دادند و بعد دچار دردسر می‌شدند. آنها تصور می‌کردند که اگر با هر قیمتی پروژه را در اختیار بگیرند، بعداً می‌توانند نرخ‌ها را افزایش دهند. الان بحث این است که شرکت‌های ایرانی پروژه را از دست یکدیگر خارج می‌کنند و رقابت ناسالم را به نمایش می‌گذارند. اما اکنون ما جلوی این اقدامات را با سیاست‌گذاری گرفته‌ایم. معاون اقتصادی و بین‌الملل وزارت صنایع و معادن اظهار داشت: ما می‌گوییم شرکت‌ها نباید در خارج از کشور منابع ملی را به خطر بیندازند. دولت اینجا حاکمیت می‌کند که منافع ملی به خطر نیفتد. از سوی دیگر، در برخی موارد معلوم شد، برخی شرکت‌ها اصلاً رزومه صادراتی نداشتند. حتی شرکت‌هایی دیدیم که از نظر مالی ورشکسته محسوب می‌شوند اما به تصور خود می‌خواستند با ورود به صادرات، ورشکستگی را جبران کنند. اینها نتیجه آسیب‌شناسی ما در موضوع صادرات است.

وی گفت: در وزارت صنایع و معادن در قدم اول به ارزیابی شرکت‌های صادراتی پرداختیم. ما گفتیم شرکت‌ها باید ابتدا ارزیابی مالی و بعد ارزیابی فنی شوند. یعنی اینکه ساختار مالی مناسبی داشته باشند و بانک آنها را تأیید کند. دیگر آنکه توسط یک شرکت، بازرسی شوند و گواهی دریافت کنند که صلاحیت صادراتی دارند.

معاون اقتصادی و بین‌الملل وزارت صنایع و معادن با اعلام این مطلب که این امر از سال گذشته به اجراء آمد، خاطر نشان ساخت: موضوع دیگر این بود که حضور شرکت‌های کوچک در بازارهای صادراتی کفایت نمی‌کند. پس لازم است که به صورت تجمعی وارد طرح‌ها شوند. بنابراین سیاستی که تدوین کردیم این بود که در حوزه‌های مسکن، نیروگاه، نفت و گاز، سیمان، خودرو، صنایع غذایی، نساجی و فولاد و ... که تعدادشان به ۱۲ صنعت می‌رسد، کنسرسیوم‌هایی تشکیل شود. طوری که بخش خصوصی شرکت‌های جدیدی تشکیل دهد تا در پروژه‌های بزرگ شرکت کند. در حقیقت ما از شرکت‌های خصوصی خواستیم خودشان نسبت به ایجاد این شرکت‌ها اقدام کنند.

دکتر شاطرزاده ضمن اعلام این مطلب که نخستین حرکت در مسکن شکل گرفت، افزود: با توجه به پیشنهادی که از سوی ونزوئلا مطرح

معاون وزیر صنایع و معادن جزئیات سیاست جدید دولت برای تشکیل کنسرسیوم‌های بزرگ خصوصی را تشریح کرد. وی با اشاره به آسیب‌شناسی و عارضه‌یابی انجام شده از مشکلات صادراتی کشور، یادآور شد که مهم‌ترین مشکل شرکت‌های ایرانی کوچک بودن آنها است که باعث ناتوانی آنها در امور فنی، حقوقی، رقابتی و مالی شده و باعث ناکام ماندن آنها در عرصه جهانی می‌شود.

به گفته دکتر محسن شاطرزاده، این موضوع برای دولت هم مشکل‌زا است، چراکه دولت نمی‌تواند از شرکت‌های کوچک دفاع و تعهد آنها را قبول کند، هر چند که در برخی موارد حق با آنها باشد. وی با اشاره به سیاست تدوین شده برای رویارویی با این مشکل از شناسایی ۱۲ صنعت از جمله سیمان، خودرو، غذایی، مسکن، نساجی، نیروگاه، نفت و گاز و فولاد خبر می‌دهد که قرار است در آنها کنسرسیوم‌های بزرگ خصوصی با هدایت دولت شکل بگیرد.

معاون اقتصادی و بین‌الملل وزارت صنایع و معادن به تازگی از طرح تشکیل کنسرسیوم‌های بزرگ توسط بخش خصوصی ایران، سخن گفته که این کنسرسیوم‌ها در گام نخست برای حضور در پروژه‌های آمریکای لاتین خود را آماده می‌کنند.

وی در مورد تشکیل کنسرسیوم‌های بزرگ ایرانی که قرار است در کشورهای دیگر به اجرای طرح‌های بزرگ بپردازند، گفت: ابتدا لازم است درباره پیشینه این موضوع توضیحاتی ذکر کنیم. ما از ۱/۵ سال پیش عارضه‌یابی در صادرات خدمات فنی، مهندسی و کالا را شروع کردیم که در آن مشکلات متعددی را شناسایی کردیم. یکی از آنها کوچک بودن شرکت‌های ما است. این امر سبب شده توانایی لازم در امور فنی، حقوقی، رقابتی و مالی وجود نداشته باشد از همین رو آنها در رسیدن به اهدافشان ناکام مانده‌اند.

وی افزود: از سوی دیگر شرکت‌های ما برای اجرای پروژه با چالش‌هایی مواجه می‌شدند که این موضوع برای دولت هم مشکل‌زا بود. چرا که دولت خیلی نمی‌توانست از شرکت‌های کوچک دفاع و تعهد آنها را قبول کند. هر چند در خیلی از موارد حق با شرکت‌های ایرانی بود. اما شرکت‌های ما بدون اینکه بار حقوقی مسائل را مطالعه کرده باشند، طرح‌ها را امضا می‌کردند.

به گفته دکتر شاطرزاده، مطالعات ما نشان داد